

Húsvéti Hírlevél

A Budaörsi Református Egyházközség hírlevele 2008 Húsvétján

Ha valaki Krisztusban van, új teremtés az!

2. Korinthusi levél 5 : 17.

Sötétén és fenyegetően magasodik a kereszt a világos felhő felé. Valami ilyen fenyegetettség érzése vesz erőt rajtunk Nagypéntek mélységes szomorúsága napján. Ami Jeruzsálem kapuin kívül történt, a golgotai kereszt, megeleveníti kérdéseinket. Az élet és halál értelmének kérdése szorongat, meg saját életünk sérelmei is felélednek. - Még távol van a Húsvét.

Mégis, - a Húsvét már itt van, sok nyomorúságtól szenvedő, komor világunkban. Talán már mutatkozik egy kis világosság is a sötétségbe burkolózó égen, s a kereszt sem olyan vigasztalanul sötét, - mintha világitani kezdene, mint útmutató egy új élet számára: "Mert ha valaki Krisztusban van, új teremtés az, a régi elmúlt, és íme új jött létre!"

Pál ezzel azt fejezte ki, hogy merjük megtenni azt, amit senki nem mer, hogy mondjuk ki azt, amit senki nem mond, hogy merjük azt gondolni, amit senki nem gondol, valósítsuk meg azt, amit senki nem kezd el, hogy merjünk adni ott, ahol mindenki más csak követel, - munkáljuk a világosságot, ahol minden sötét. Mert már megtapasztalhattuk és tudjuk, hogy Jézus Krisztus keresztje keresztülhúzza mindazt, ami volt, és ami talán még most van, és újjá tesz mindent.

Ő újjá tesz mindent ez után a Nagypéntek után is, amitől oldódni kezd a feszültség, megújul a család együttélése, s

gyógyító mélységekre találnak az akadozó beszélgetések. Így élhetjük meg a hétköznapiak egyformaságában a régiek elmúlását, valahogy úgy, amint apály és dagály váltogatja egymást. A régiek apálya után mindig eljön az újat hozó dagály, elmossa a régit, már nem kötöz meg, legalább is akkor nem, ha a "Krisztusban vagyunk". Vagyis, ha el tudjuk hagyni a magunk teremtette, vagy kényszerű életkörülményeit, ha megszabadulunk olyan gondolatoktól, amelyek csak saját magunk körül forognak. Ha egyszerre elkezdjük felfedezni a másikat, akinek ránk van szüksége, amikor végre ráébredünk, hogy nem rajtunk múlik minden, s amikor elkezdünk, amikor merünk Isten teremtményeiként élni. Ha elfogadjuk, hogy a Teremtőre van szükségünk az életben maradáshoz, ahhoz, hogy az életet élni tudjuk. Ha bevalljuk, hogy nem tudunk megbirkózni a hétköznappal mindaddig, amíg hiányzik azokból a hétköznapiak fenntartója, a Teremtő Isten maga.

Így növekszik az új, mint ajándék. Így szabadulunk meg a félelmeinktől és a bizalmatlanságtól, a szeretetlenségtől és egykedvűségtől, a nyugtalanságtól és az önigazolás kényszerétől.

"Mert áll a Krisztus szent keresztje, elmúlás és rom felett" - és a Golgota sötétségéből világosságot hoz az életünkbe.

Túrmezei Erzsébet: Meddig?

Uram, Teneked sok a Pétered,
sokak a nagycsüörtök éjszakáid.
S oly kevés a csendes Jánosok,
aki nem ígér, nem fogadkozik,
de elkísér a Golgotáig.

Mert oly könnyű azt kimondani
egy izzó percben: Meghalok veled!
De annyi minden visszahúzna még.
Ha ránk borul a szörnyű éjszaka,
Ha megérint a fagyos lehelet.

Habár csak egy kisgyermek mosolya,
vagy a hitves könnyfátyolos szeme...
Susognak szélben ringó habok:
A halászbárka otthon képe hív...
Ó, legalább búcsúzni kellene!

Hamu alól az életösztön is
felparázslík: ó oly hirtelen?
Egy percre oly szép lesz a világ
Átölel minden színe, illata!
... S már el is hangzott a „Nem ismerem!”

Uram, Teneked sok a Pétered.
Sokak a nagycsüörtök éjszakáid.
Bár lehetnék egy csendes Jánosod,
Aki nem ígér, nem fogadkozik,
De hű marad egész a Golgotáig!

Feltámadás

Isten létezésében mindig hittem, kisgyermekkorom óta. Elhittem mindazt, amit a Biblia Jézusról ír, igaznak vallottam, de az életemet teljesen függetlenítettem Tőle. Terveztem magamnak a vágyaim, kívánságaim, saját akaratom szerinti életet. Nem kérdeztem, Isten mit akar velem, csak a segítségét kértem a saját elképzeléseimhez, néha meg is köszöntem, ha sikerült, de mindezt személytelenül, élő kapcsolat nélkül, tele elvárásokkal. Férjhez mentem, akihez én akartam, aki mellett még jobban kiteljesedett az "Én" világom. A képzőművészetek, tárlatok, utazásaim során megcsodált csodálatos épületek kötötték le a fantáziámat, miközben egyre üresebb, kielégítelenebb - most már le merem írni - egyre

boldogtalanabb lettem. Csodálatos férjem volt, és én mégsem voltam boldog. Azután jött a nagy világháború. A minisztérium, ahol mindketten dolgoztunk, nyugatra ment, mi is. Isten, aki már régen és sokszor keresett, egy bajor falu mellé telepített le bennünket, ahol egy szintén odatelepített, komoly hívő gyülekezet is élt. Egy magyar Bibliával ajándékoztak meg, amit én úgy szólván éjjel, nappal olvastam. És az Ige megszólalt. Valakivel találkoztam benne, aki engem kimondhatatlanul szeret. Aki az életét feláldozta értem, akit leköptek, megkorbácsoltak, akit keresztre feszítettek értem, hogy elszenvedje mindazt a büntetést, amit kiérdemeltem megszámlálhatatlan bűneimért. Kiragadott az ördög hatalmából, a

kárhozatból, visszaszerezte számomra Isten bocsánatát és az örökéletet. Behívtam Őt az életembe minden feltétel nélkül, és átadtam az életem felett minden uralmat. Megvallottam testvér előtt is a bűneimet, és csodálatos békességet kaptam.

Most már 40 éve élek egyedül özvegyen, már lassan indulóban vagyok hazafelé az én elkészített örök hazám felé, és nem ismerem a magányosságot, a félelmet, az elhagyatottságot, a keserűséget, mert Jézus Krisztus mindenre elég. Egész szívemmel hiszem, hogy csak egy jó van ezen a világon: Isten akarata. Ami történik velem, minden az én mennyei Atyám előtt megy el, Ő pedig egyedül Jézusért, egyedül érte, odafigyel.

Ha visszagondolok hosszú életemre, tele van a szívem hálával, hogy szolgálhattam Őt, végtelen irgalmáért, szerethettem, ragaszkodhattam hozzá, és egyedül csak hozzá. Az egész örökkévalóság kevés lesz, hogy megköszönjem, és dicsőítsem Őt végtelen irgalmáért.

Nincs más út az Atyához, csak Jézus Krisztuson keresztül, Ő hív minket végtelen szeretettel: "Jöjjetek énhozzám mindnyájan..."

Nekem akkor támadt fel, mikor befogadtam Urannak és Istenemnek.

Poyárn Szabolcsné

Előkészület az Úr vacsorájához

IV.

Amit ígérek.

Mindezeket biztonnal elhívén, ígéri-tek-e, fogadjátok-e, hogy ti e kegyelemért háládatosságból, egész életemet az Úrnak szentelitek, és már e jelenlévő világban, mint az Ő megváltottjai, az Ő dicsőségére éltek?

Ígérem és fogadom.

A Szentírás nagyon jól mondja: ahol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek. Arra vágyunk, arra törekszünk, ami életünk legfőbb java. Ha egyszer megtudtuk, hogy ránk Krisztuson kívül büntetés, halál és kárhozat vár, Krisztusban pedig élet és dicsőség, világos, hogy legfőbb javunk, minden törekvésünk a Krisztusban megígért javaknak minél teljesebb bírása. De Krisztus odafenn az Atyánál van, és benne van elrejtve a mi életünk, a mi üdvösségünk. Ennélfogva mi csak zárándokok lehetünk, akik ezen a jelenvaló és lát-

ható világban, ideig-óráig tartó bujdosással átmegyünk azért, hogy rendelkezésünk végső céljához, Krisztushoz, az örök élet dicsőségébe megérkezzünk. Oda vitetett át a mi életünk legfőbb java, minden értelme, reménysége és ígérete, mindaz, ami nekünk drága, örökkévaló érték, romolhatatlan korona. Ideleln olyanok vagyunk, mint egy bujdosó király, aki szegényesen és ismeretlenül idegen és ellenséges birodalmakon vándorol át, hogy megérkezzék igazi hazájába s fejére tegye azt a koronát, ami őt várja.

Ennélfogva a keresztyén embert az jellemzi, hogy az Isten iránti hálából, azért a nagy kegyelemért, amely őt megváltotta és felmagasztalta, már a jelenvaló világban Isten dicsőségére él.

Isten dicsőségére élni. Ez azt jelenti: mindig azt tudakolni, mi az, amivel én Istennek dicsőséget adhatok!

Úgy kell gondolkoznom, úgy kell beszélnem, úgy kell cselekednem, hogy mindezzel az Ő neve megszenteltessék, országa közelebb jöjjön, és akarata meglegyen. Úgy kell élnem, hogy ne engem lássanak az emberek, hanem az én menyenyei Atyámat. Ne engem dicsérjenek, hanem előtte hajtsanak térdet, vagy amint az Evangéliom mondja: Úgy fényljk a ti világosságotok, hogy lássák az emberek a ti jócselekedeteiteket, és dicsóítsék a ti mennyei Atyátokat.

Ez az imádkozó, alázatos, áldozatos élet. Tele van munkával, hősies szolgálattal, bátor kockázattal, boldog tékozlással, mindenkföltre a hála magasztos örömeivel. Minden vihar, próba és sötétség között örvendezéssel a felett, hogy milyen hatalmas és milyen jó a mi Gazdánk, érdemtelenül mennyi csodát tett mivélünk, s megengedi, hogy az Ő nevét áldjuk, életünket neki szenteljük. Úgy kell élnem, hogy rólam ráismerjenek, a mesterre. Ez a tettnek, a cselekedetnek, az élet gyümölcseinek az ellenállhatatlan igehirdetése.

Most, amikor az ő asztalához értem, és nemsokára részesülök az ő királyi vendégségében, még egy utolsó pillanatban megállít és megkérdi: ígérem-e, hogy az ő dicsóságére élek?

Én pedig, eltelve hálával mindazért, amit tett értem, ígért és adott nekem, földig hajolva az elvett kegyelem megszégyenítő és édes súlya alatt, suttogom feléje a boldog beteljesülés áldott csendjében:

Igen Uram, ígérem és fogadom.
1939.

(részlet Ravasz László: Isten rostájában c. könyvéből; 11-13. oldal)

Ravasz László püspök úr írásának 2007. évi húsvéti hírlevelünkben elkezdett és most befejezett részével adóztunk a magyar reformátusság kiemelkedő személyisége emlékének születése (1882. szept. 29.) 125. évfordulója tiszteletére.

Hálás visszatekintés

A Húsvét előtti negyvennapos nagybójt időszakában járunk már ugyan, mégis gondolatban térjünk most vissza a 2007-es esztendőbe. Hálás szívvel és alázatos lélekkel emlékezzünk vissza a tavalyi esztendő gyülekezeti eseményeire.

A *vasárnap délelőtti istentisztelet* az az alkalom, amikor lehetőség szerint az egész gyülekezet együtt van a templomban (gyermek a gyülekezeti teremben), és gyülekezetünk minden rétege együtt hallgatva az Igét, gyakorolja a közösséget. Ez utóbbi célt fogják szolgálni a vasárnapi istentiszteletek utáni közös teázások, kávézás és beszélgetések is a megnagyobbított és

megszépült gyülekezeti teremben - az alagsori munkák befejezése után. A hirdetések-ből minden kedves testvérünk értesülni fog ennek időpontjáról.

A *hétfő esti istentiszteleteink* eddig is családias légkörben zajlottak. Ez abból is fakad, hogy a látogatottságukat össze sem lehet hasonlítani a vasárnapi istentiszteletekével. A 2007-es esztendőben pedig kissé átalakult a menete is. Nemcsak a lelkipásztor beszél immár, hanem a résztvevők is megszólalnak: kérdéseket tesznek fel, megosztják bizonyos gondolataikat a többiekkel. Hasonlít kicsit a bibliaórák felépítéséhez.

Kedd esténként Bibliaiskola keretében vettük kézbe a Szentírást. Ezeken az alkalmon gyarapodhattunk az Ige ismeretében, Isten üdvtervének a megértésében, a végén pedig konfirmálhattak azok a felnőtt testvéreink, akiknek életében erre még nem került sor.

Így, június 3-án, az istentiszteleten hárman vallották meg Jézus Krisztusba vetett hitüket. Isten iránti hálával és nagy-nagy örömmel hallgattuk vallomásaikat Isten életükben megtapasztalt cselekedeteiről.

*Szerdai nyugdíjas délelőtti*inken 2007-ben is készültek fáslik leprások számára. Ezek aztán egyházunk Lepramissziójának közvetítésével jutnak el a betegekhez. Legyen áldott Istenünk azért, hogy e kör tagjai a többi napon is gondolnak egymásra. Telefonon és személyesen is felkeresik egymást. A karácsony előtti nyugdíjas délelőtt különösen is emlékezetes maradt – úgy gondolom – minden résztvevő számára. Erre az alkalomra – ugyanis – autóval elhoztunk olyan idős testvéreket is, akik már nem tudnak (vagy csak nagy nehézségek árán) eljönni a gyülekezetbe. Imádkozás, Isten Igéjének olvasása, hirdetése után együtt úrvacsoráztunk. Majd pedig a nyugdíjas kör tagjai által hozott finomságokat kóstoltuk meg – élénk beszélgetés közepette. Nagy öröm volt látni, amint a kis kör tagjai és a „vendég” idős testvérek egymás nyakába borulva üdvözölték egymást!

A *csütörtöki bibliaóráinkon* Pál apostolnak az Efézusbelieknek írott levelét tanulmányoztuk közösen. Izgalmasabbnál izgalmasabb kérdésekre kaphattunk választ ezeken az estéken, mint például: mit jelent az, hogy Isten Országának polgárai vagyunk? Milyen eligazítást adott Isten nekünk beszédekben különböző kapcsolatainkra nézve

(szülő-gyermek, férj-feleség, munkaadó és munkavállaló)?

Péntek délutánonként tartottuk a gyermekek számára a *konfirmációs órákat*. Felkészítésük két tanéven keresztül folyik. 2007 a második éve volt a csoportnak, így április utolsó hétvégéjén sor került a vizsgájukra és ünnepélyes fogadalomtételükre is. Két héttel korábban szeretetvendégségre hívtuk őket és családjaikat. A fiatal korosztály tagjai *péntek esténként* találkoztak egymással az *ifjúsági bibliaórákon*. A másik péntek esti alkalmunk a *bibliakör*, tagjai 30-40 év körüliek. Ők egyik fontos hitvalló iratunkat, a Heidelbergi Kátét tanulmányozták.

Istentiszteleteket tartottunk – kéthetente – a *Kamaraerdei Idősek Otthonában*. Hasonló jellegű intézmény nyílt 2006-ban Kamaraerdőn a Zombori utcában. Ebből az otthonból az érdeklődő reformátusokat elviszük autóval a Kamaraerdei Idősek Otthonában tartott istentiszteleteinkre.

Februárban három este, októberben pedig négy este *evangélizáció* keretében is elcsendesedhettünk közösen az Úr előtt. Berkesi Gábor Budapest-Pozsonyi úti és Sebestyén Győző főtí lelkipásztorok végezték az igehirdetés szolgálatát.

A hittanosokat és szeretteiket minden hónap (nyári hónapok kivételével) utolsó vasárnap délutánjára *családi istentiszteletre* hívtuk. Ezeken az alkalmon az evangélium elsősorban a gyermekek nyelvén hangzott. Március végén a Néprajzi Múzeumot, szeptember végén pedig a szentendrei skanzenet tekinthették meg - hitoktató lelkipásztorunk vezetésével. Május 26. is nevezetes nap volt a hittanosok körében. Közülük elsősorban a fiúk megszállták a lakótelepi Bleyer Jakab Iskola foci pályáját. Ők alkották az egyik csapatot. A másik oldalon

pedig az édesapák sorakoztak fel. Nemes küzdelem volt ez – családon belül.

Február 18-án gyülekezetünk műszaki érdeklődésű tagjai találkozhattak egymással és Dr. Barátossy Jenő meghívott előadóval szeretetvendégség keretében.

Március második vasárnapján délután Berkesi Márta geológushallgató (a gyülekezet korábbi lelkészének, Berkesi Gábornak középső leánya) tartott előadást, melyet szintén szeretetvendégség követett.

Március harmadik vasárnapján este koncertet adott templomunk orgonáján Kárpáti Levente.

Április 14-én este a templomunkba látogatók áriaest részesei lehettek. Június elején az evangélikus templomban gyönyörködhattunk kórus-éneklésben – gyülekezetünk szervezésében.

Lassan már hagyomány gyülekezetünkben, hogy valamelyik júniusi péntek estéjén a vállalkozó kedvűek magukra kanyarintják hátizsákjaikat és átruccannak Makkosmáriára. 2007-ben is így történt. Ennek eredményeképpen 22-én este szalonnát sütöttünk az említett helyen.

Nyári gyülekezeti *csendeshetünket* a Harány közelében lévő Lantos Lovastanyán – a 2006-os évben már megismert helyszínen – töltöttük. Délelőttünként az Úr Jézus Krisztustól tanult, s oly sokszor elmondott (elhadart?) imádság mondatait gondoltuk végig. Mit is kérünk, tulajdonképpen? Segített ennek megértésében egy erről szóló interaktív kiállítás is, melyet kölcsönkaptunk arra az időszakra, s így felállíthattuk ott. A délutáni programokat illetően ez a csendeshetünk úttörő jellegű volt. Az eddig megszokott gyalogos túrák helyett – kellett, a bátrabbak kerékpárra is pattanhattak. S így, két keréken gurulva ismerkedhettek a

környező települések nevezetességeivel. A délutáni programok sorából azonban a játékos bibliai vetélkedő most sem maradhatott ki. Ennek egyik állomásán például mesét kellett írni a csapatok tagjainak. Úgy ám, hogy az előzők által megkezdett mesét kellett folytatni, beépítve bizonyos megadott szavakat, kifejezéseket. Az így kerekített mesének a végén bizony még a rókák is megtértek(!) Szeptember utolsó vasárnapján szeretetvendégségen osztottuk meg a csendeshéten kapottakat, átélteket azokkal, akik nem tudtak eljönni.

Szeptember elején egy csodálatos orgonahangversenynek is részesei lehettünk. Andreas Liebig Németországban élő orgonaművész előadásában Bach, Buxtehude és Mozart művekben gyönyörködhattunk.

November 18-a *missziós nap* volt gyülekezetünkben. Egyházunk Iszákosmentő Missziójának vezetője hirdette Isten Igéjét a délelőtti istentiszteleten. Két volt alkoholistája pedig beszámolt arról, hogyan szabadította ki őket Jézus Krisztus e megköztözöttségéből. A nap programja délután a lakótelepi Közösségi Házban folytatódott beszélgetéssel, bizonyágtétellel.

Örökkévalóság vasárnapján mindnyájunkhoz, de közöttünk különösképpen is a gyászolókhöz szólt Isten vigasztaló beszéde. Kegyelettel emlékeztünk azokra, akiket az élet Ura az elmúlt esztendőben hívott haza.

A karácsony előtti hajrából való kiszakadásunkat segítette az „Adventi esték” sorozatunk. Zenés, képzőművészeti és irodalmi esték is hozzájárultak ahhoz, hogy lelkünk ráhangolódhasson karácsony üzenetére. Gyülekezetünk ötletgazdag és szorgos kezű asszonyainak köszönhetjük a *karácsonyi vásár* létrejöttét, megrendezését.

Az elmúlt esztendőben gyülekezetünkben 14 keresztelés volt. Házasságkötésére Isten áldását 5 pár kérte. Vigasztalásul 47 temetésen hirdettük Isten Igéjét.

Köszönöm közvetlen munkatársaimnak: lelkész társaimnak, megbízott gondnokainknak, orgonistáinknak, gyermek- és ifjúsági munkásainknak, pénztárosunknak, iratterjesztőnknek és a Presbitériumnak a segítségét, hűségét és szolgálatát. Istennek hálat adva köszönjük a rendszeres és alkalmi szolgálatokat és adományokat gyülekezetünk minden tagjának, akik sokat segítettek imádságokkal, látogatásokkal, szeretet-

szolgálati munkákban, úrasztali jegyek adományozásával, műszaki és javítási munkák elvégzésével, hírlevelek létrejöttében, kézbesítésével, vásárlásokkal, természetbeni adományokkal (pl. süteményekkel)...

Bocsánatot kérek mulasztásainkért, hibáinkért, és ha véletlenül vagy félreértésből valakit akaratunk ellenére megbántottunk volna.

Minden kedves Testvéremnek Áldott Húsvétot kívánok!

Petőné Püski Ilona
vezető lelkész

Szüksége van-e a gyülekezetnek csendeshétre?

„A közösség nem csupán olyan emberek csoportja, akik együtt élnek és szeretik egymást. A közösség a feltámasztás helye, életáramlat: egy szív, egy lélek, egy szellem. Egymástól igen különböző emberek, akik szeretik egymást, mind ugyanazon reménység felé törekcsenek, és ugyanazt a szeretetet ünneplik. Innen az a különleges, örvendő és befogadó légkör, amely az igazi közösséget jellemzi.”

(Jean Vanier: A közösség)

Az elmúlt évek csendeshetein együtt éltek (vagy eltöltöttek?) egy hetet gyülekezetünk fiataljai és idősebb tagjai hazánk szebbnél szebb tájain. Felvetődik a kérdés: vajon tudott-e ez a hét az idézet szerinti feltámasztás helye lenni, ahol az együtt lévők szeretik és befogadják egymást? Alkalmos-e az előző évek során programjában, tartalmában, összetételében, helyében kialakult csendeshét a gyülekezet növekedéséhez? A feltett kérdésekre a gyülekezetünktől vártuk a választ az év eleji istentiszteleten kiosztott, célirá-

nyosan összeállított *kérdőív* alapján, amelyből kiderülhet, hogy –ma gyakran elhangzó szóhasználattal- meg kell-e reformálni a csendeshetünket. A kérdőívet összesen 63 *gyülekezeti tagunk töltötte ki*, amely mennyiségű minta alkalmas arra, hogy tükrözze testvéreink véleményét a csendesheteinkkel szemben támasztott elvárásairól.

A kérdésekre adott válaszokból diagrammos értékelést készítettünk, amely templomunk hirdető tábláján megtekinthető. De vajon mit üzennek a diagramm egyes számai számunkra? A kérdőív első kérdése mindjárt arra a legfontosabb kérdésre kereste a választ, hogy *fontos-e a gyülekezet növekedéséhez a csendeshét*, amelyre 62 igen felelet érkezett 1 nemleges válasszal szemben.

A második és harmadik kérdésben azt szerettük volna megtudni, hogy *meddig tartson*, és melyik *évszakban legyen* egy ilyen alkalom. Nem volt meglepő, hogy a válaszadók nagy többsége (68%-a) az egy hétre voksolt, de emellett igény van a csen-

des hétvégékre ill. a 3-4 napos alkalmakra is, és nemcsak a fiatalok körében, akik az elmúlt években szerveztek már csendesnapokat maguknak.

A „*Milyen programok legyenek?*” kérdésre a többség (70 %) úgy szeretné, ha a lelki és szabadidős programok közel fele-fele arányban lennének jelen, ugyanakkor a fontossági sorrendre rákérdezve a lelki ill. közösségépítő programok kerültek az első helyekre a testi pihenést, kikapcsolódást nyújtó lehetőségekkel szemben.

A szállás színvonalát illetően a válaszadók 75%-a az egyszerűbb és olcsóbb szállást preferálja, tekintettel a családok szűkös anyagi lehetőségeire. Korcsoportok szerint elemezve a válaszokból az derül ki, hogy a komfortosság iránti igénye a legidősebb generációnak a legnagyobb, míg a fiatalok a szerényebb, pénztárcájuknak megfelelőbb szállásokkal is megelégszenek.

A tábor szervezőknek a legnehezebb lesz megfelelni azon igényeknek, amelyek a „*Milyen jellegű táborok legyenek?*” kérdés alapján születtek. Sokszor elhangzik, hogy milyen jó, ha a gyülekezet valamennyi korosztálya jelen van a csendesheteinken, és ha az összes leadott szavazatot tekintjük, akkor 63%-ban így is látják a testvérek. Egészen más lesz azonban az arány, ha a kérdést korosztályok válaszaik szerint is megvizsgáljuk. A fiatalok 76%-a ugyanis külön korosztályos tábor szeretne, leginkább vándortábor jelleggel, míg a legidősebb generáció az eddigi hagyományoknak megfelelő valamennyi korosztály közös táborozását támogatja. Ismerve a fiatalok álláspontját, nem arról van szó, hogy ők nem szeretnék a náluk idősebbekkel táborozni, hanem sokkal inkább arról, hogy az igényeiknek jobban megfelelné a sok mozgással és helyvál-

toztatással járó vándortábor, majd talán néhány nap közösen az idősebbekkel.

A kérdésekre adott válaszok alapján ki mondhatjuk, hogy szükség van a szokásos csendesheti alkalmakra, de emellett más korosztályos és rövidebb időtartamú csendesnapokat is jó lenne biztosítani a gyülekezetünk számára.

Mindezen véleményeket is figyelembe véve idei csendeshetünk helyszínéül a zempléni Széphalmon található Múzeumkert Panziót választottuk, amely valamennyi testvérünk számára biztosítja a lelki és szabadidős programokhoz szükséges optimális lehetőségeket. 2008. július 7-13.

Végezetül kedvcsinálóul a csendeshéhez álljon itt *néhány vélemény*, amit a kérdőív szöveges véleményei közül válogattunk, arra a kérdésre keresve a választ, hogy „*Korábban már részt vett-e gyülekezeti csendeshéten?*”

„Igen, részt vettem, és nagyon nagy szükségem van rá. Alig várom egész évben. Mindig nagyon sokat kaptam tőle.” (48 éves)

„Igen, részt vettem, és nagyon építőnek találtam. Sok áldásban részesültem. Volt, hogy betegen mentem oda, és meggyógyulva távoztam.” (56 éves)

„Igen, részt vettem, és a legjobb nyaralásom volt! Köszönet ezért a szervezőknek is. Fontos, hogy tényleg csendes helyen legyen. A közösségi programok szerintem építik a gyülekezetet.” (47,5 éves)

„Még nem voltam, de szeretnék, ha a szabadságom engedi, ill. ha anyagi támogatásban részesülhetek.” (40 éves)

„Igen, részt vettem, és sok nyugalmat, békességet és szeretetet kaptam” (84 éves)

„Nem szeretnék táborozni, mert szeretek a saját ágyamban pihenni. A templom kert-

ben rendezett csendeshéten szívesen részt vennék, kötöttségek nélkül." (68 éves)

„Igen, részt vettem, és szeretném, ha lenne külön korosztályoknak -például a fiataloknak vándortábor" (16 éves)

„Igen, részt vettem, és a gyülekezeti tábor mellett szerintem jó lenne kialakítani korosztályos táborokat, figyelembe véve a korosztályok sajátosságait. Például támogatnám az ifjúság számára a vándortábort." (21 éves)

„Igen, részt vettem, és nagyszerű közösségben és Isten jelenlétében lenni. Nagyon várom mindig, feltölt. A 4. kérdésre a válasz nem könnyű, mert ez annál összetettebb egy teljes korcsoportos táborban. Szerintem jól van ez felépítve, a reggeli áhítat, a bevezető, a délelőtti beszélgetések, majd az esti összefoglalás. Délután pedig a közös programok.

És a hangsúlyt szerintem a lelki építésen jó hagyni. Másodsorban a közösség építésén. A kedvencem a délutáni programok közül a Bibliavetélkedő. Az akadályversenyen szeretek állomásfőnök is lenni, és ha nem nehéz a terep, akkor akár résztvevő is. És szeretem az esti előadásokat, a színdarabokat, és a sok-sok éneklést. És bizonyosan nagyon fontos a kirándulni szeretőknek a túra, és a fiatalok izgatottan várják az éjszakai túrát is. Engem ez nem vonz, én nem kérem, de része vagyok azzal, hogy nagyon jó szendvicseket készíteni nekik közösségben, és rájuk gondolni éjszaka és reggel vámi őket. Bizonyos vagyok benne, hogy nincs könnyű dolgok, szervezőknek. És természetesen el is várjuk, hogy megelégtetek bennünket. És lehet, hogy mindenki másképp várja el.”

Varga András és
Vargáné Czinszki Márta

Segítsen, hogy segíthessünk!

A Pro Ecclesia Alapítvány a Budaörsi Református Egyházközség hitéletét támogató alapítvány. Mint ilyen szervezetnek – az Alapító Okiratban lefektetetteknek megfelelően, és a közhasznú alapítványokról szóló törvénnyel összhangban - fő tevékenységi területe a családsegítés, időskorúak gondozása és a fiatalok közötti hitéleti tevékenység támogatása.

Arról szeretnénk ezúton tájékoztatni a gyülekezetet, hogy ennek a célnak az érdekében mit és milyen eredménnyel tettünk 2007-ben.

Az alapítványunk bevételekhez pályázati pénzek odaítélése útján, adományi befizetésekkel és a személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlásából juthat.

Az elmúlt évekhez hasonlóan alapítványunk a tavalyi évben is pályázatot nyújtott be a Budaörsi Önkormányzathoz gyülekezeti csendeshét támogatására, orgonahangversenyek szervezésére és hitoktatásra. Az odaítélt, és megkapott összeget csak a pályázatban megjelölt célra szabad fordítani, erről az Önkormányzat felé el kell számolni, amit az év végén a programok részletes ismertetésével, számlamásolatokkal meg is tettünk.

Ennek a támogatásnak köszönhetően 11 felnőt, 3 fiatal, és 4 gyermek, ingyenesen vehetett részt a nyári csendeshéten. A támogatásból tudtuk fedezni a „Mi Atyánk Imakert” interaktív, hitmélyítő kiállítás szállítását, valamint az éjszakai túrához szükséges

elemőzsia megvásárlására is futotta még ebből az összegből. Budaörs zenei kínálatát bővítendő két nyilvános, ingyenes hangversenyt tartott gyülekezetünk. Az első koncerten, amelyre 2007. június 14-én került sor, a Budapesti Vándor Kórus lépett fel. A támogatásra kapott összegből virágcsokrot vásároltunk a fellépő művészeknek, illetve megvendégeltük őket a fellépés után. A második hangversenyen 2007. szeptember 14-én vehettünk részt. Ekkor Andreas Liebig német orgonaművész Bach, Buxtehude, Mozart műveket játszott. A kapott összegből ajándékot vásároltunk a fellépő művészeknek, illetve megvendégeltük az előadót és a hallgatóságot. Az őszi időszakban a hittanos gyerekek a János-hegyre kirándultak, év végén pedig jutalomkönyveket kaptak ajándékba. A támogatásul kapott pénzből fedeztük az útiköltséget és a könyvek beszerzését.

Az adományokból, személyi jövedelemadó 1%-ából befolyt összegekből fedeztük a következő karitatív jellegű tevékenységünket:

- Nehéz körülmények között élő, gyermekeit egyedül nevelő gyülekezeti tagunkat támogattuk 2007-ben két alkalommal.

- A tél beállta előtt tüzelőt vásároltunk idős, beteg testvérünknek, akinek szűkös anyagi lehetőségei miatt ez nagy segítséget jelentett.

- Tanulmányi támogatásban részesítettük gyülekezetünk két teológusát.

- Mostanra már hagyománnyá vált, hogy karácsony előtt szeretetsomagot juttatunk el a rászoruló családoknak, testvéreknek. Így történt ez tavaly is, amikor 15 család kapott ily módon segítséget.

- Kisebb összeggel hozzájárultunk ahhoz, hogy fiatalok őszi csendes napokat tarthassanak.

Köszönjük mindazoknak, akik önzetlen adományaikkal, befizetéseikkel mindezt lehetővé tették.

Ha valaki szeretné megtekinteni a befizetések, kifizetések részletes elszámolását, a kuratórium szívesen áll rendelkezésére.

Ezúton is szeretnénk kérni a testvéreket, ha tudnak olyan gyülekezeti tagról, akinek szüksége van segítségre, kérjük jelezzék azt a kuratórium felé. Amennyiben módjuk van rá, kérjük, hogy ebben az évben is segítsék adományaikkal, személyi jövedelemadójuk 1 %-ának felajánlásával alapítványunkat, hogy azt a rászorulóknak tudjuk eljuttatni.

Pro Ecclesia Alapítvány számlaszáma: 11742173-20011765

Adószáma: **19182315-1-13**

Köszönettel:

Pro Ecclesia Alapítvány Kuratóriuma

Kegyelem

Világéletemben szerettem a hangyákat. Első házunkban, a Petőfi utcában voltak hangyák. Én akkor óvodás voltam, és emlékszem, hogy a parkettán ülve az elhunyt kis állatkák fölé síremléket állítottam legőgyesből.

Férjhez mentem. Végre kipofoztuk első

lakásunkat. Megszabadultunk a négy réteg linóleumtól, helyére járólapot rakattunk le. Lecseréltük a legkevesebb harminc-, de inkább negyvenéves konyhabútort, a sütőt és a hűtőszekrényt, szép csempe került a strangvezetékeket eltakaró pompás gipszkarton falra. Nincs többé

áporodott olaj- és dohányfüstszag, amitől mindig felfordult a gyomrom várandósságom elején.

És mikor már minden tökéletes volt, megjelentek a hangyák.

Fogalmunk nem volt, honnan vették elő magukat egyszer csak a másodikon. De odaszoktak. Ha valami kedvükre valót hagytunk elől a pulton, akár csak nyomokban, nemsokára feketéllett a hangyáktól. Megjegyzem, nem annyira édes-szájúak voltak, a zsírosat jobban kedvelték. Csodás indikátorai voltak annak, ha valamit kicsit hanyagabbul mosogattunk el. Küzdelmünk ellenük szélmalomharcnak bizonyult, mert ha épp mind el is pusztítottam őket, hamarosan újratermelődtek. Lassacskán a hangya látványa reflexes „dührohamot” váltott ki belőlem, vérszomjasan vettem magam a pimasz kis betolakodókra.

Egy nap a fürdőszobában tevékenykedtem, amikor egy magányos hangya került

elém a földön. Ahogy így egyedül bóklászott össze-vissza, olyan kis esendőnek tűnt. Megszántam. „Jól van, nem bántalak – gondoltam. – Neked most kivételesen megkegyelmezek.” Tettem tovább a dolgomat, és közben még ezen elmélkedtem. Milyen nagyszerű érzés is kegyelmet gyakorolni! Itt van ez a kicsi lény, aki teljesen ki van szolgáltatva az én döntésemnek, és nem kellett meghalnia, élhet tovább boldogan. Térültem-fordultam, a mindenit neki, már megint itt egy hangya, konstatáltam bosszúsán, és ráléptem. Mintha villanyütés ért volna, felocsúdtam.

Megborzongtam. Ez az a hangya, aki nek én az előbb megkegyelmeztem? Volt - nincs. Hát ennyi lenne az élet?

Uram, Istenem! Milyen jó, hogy Te nem olyan vagy, mint én!

És roppant „szerencsésnek” éreztem magam.

Dr. Gönczi Anna

Könyvajánló

Kedves Testvérek!

Sajnálattal tapasztaltam, hogy az előző hírlevelünkben meghirdetett könyv csere-beré nem működik. Én még nem adtam fel, ezért ismét kérem a kedves Testvéreket, hogy ha van olyan könyve valakinek, amit már olvasott, és szívesen behozná vagy elcserélné, tegye meg!

Nem tudom ki, hogyan van vele, de nekem vannak olyan napjaim, amikor nem tudom, hogy azon a napon, miként is lehetnék én keresztyén, mi is az én feladatam? Valószínű sokszor túlbojnyolítjuk a dolgokat, és a legegyszerűbb megoldások nem jutnak az eszünkbe. Egy ilyen napon olvastam

Gyökössy Endre: Élet és ige című könyvét. Választ kaptam a kérdéseimre ebben a könyvben. Nagyon hatékony útmutató hétköznapjainkra.

A másik könyv, amit mindenki figyelmébe ajánlok: **Orvosság a fáradtságra**, ugyancsak **Gyökössy Endre** műve. Ez a könyv azt boncolgatja, miért vagyunk fáradtak? Rávilágít a lelki okokra, s egyben gyógyírt is ad az elégedetlenség okozta fáradtságra, aggodalomra, sőt még a depresszióra is kapunk ellenszert. Mind a két könyv sokat segít abban, hogy napjaink jól teljenek.

Adorjánné Mátyási Edit
iratterjesztő

Gyermekeknek

Kitalálsz a címét a következő írásnak, ha kihúzod a betűhálóból a megadott szavakat. Bármelyik irányba haladhatsz. Három szó megmarad, írd be a vonalra a címet!

H	Ú	S	V	É	T	G
I	Z	G	E	T	E	B
D	O	M	A	B	L	A
E	M	B	E	R	Í	K
G	O	L	G	O	T	A

1. Beteg	2. Húsvét	3. Domb	4. Vétel
5. Hideg	6. Íme	7. Ablak	8. Ember
9. Telít	10. Golgota	11. Seb	12. Isten
13. Lebeg	14. Baka	15. Ragu (ú)	16. Izom
17. Báránya	18. Eb	19. Húz	20. Idom

.....
a címe a következő kis írásnak.

Jónás egy kicsi fiú volt a parasztudvarban. Nap, mint nap a tyúkokkal kelt, segített édesapjának a gazdaságban. Mindenben részt vett, volt saját kis villája, amivel szénát hordott a tehenek elé, saját kis vödre, amivel megitta a kicsikókat. Még saját kis taligája is volt, amivel elhordta a trágyát a bárányok alól. Jónás bizony, a legutolsó munkát szerette a legjobban, na de nem a trágya miatt. A legjobban ő a bárányok között szeretett lenni. Nem rég apró bégető juhok születtek. Alig várta, hogy édesanyja tejet melegítsen, és üvegből cuclival megetessék őket. Jónás bizony, ezt a munkát szerette a legjobban. Amikor a kis bárányok olyan erővel szívták a tejet, hogy az üveget - két kézzel erősen fogva is- alig lehetett megtartani. A kis bitang "bégetők" pedig sokszor kirántották Jónás kezéből az üveget, mint rosszcsont gyermekek futottak el előle himbálva az üveg tejet a szájukban. Ez a

játék volt a munka legjobb része. Szerette Jónás a "kis bégetőket", szívesen játszott velük napközben is kint a réten. Az idő telt- múlt, a bárányok megnöttek. Eljött az áldozás ideje, amikor a családok a templomba igyekeztek, hogy Istennek áldozatot mutassanak be. Jónás nem szerette ezt a részét a munkájának. Ugyanis ők vitték azt a tökéletes, hibátlan, gyönyörű bárányt, amit a pap feláldozott évente egyszer azért, hogy Isten megbocsásson a zsidó népnek a bűneiért. Jónás sajnálta odaadni azt a bárányt, mert valahogy minden évben az apja pont azt az egyet választotta, amelyik olyan nagyon a szívéhez nőtt. Jónás nem értette, hogy miért pont azt a bárányt viszik el, minden évben, amelyiket ő annyira szeret. Így teltek az évek, Jónás felnőtt és megértette, hogy Isten miért a legszibbet, a legjobbat, a tökéletes bárányt kérte a nép bűnéért cserébe.

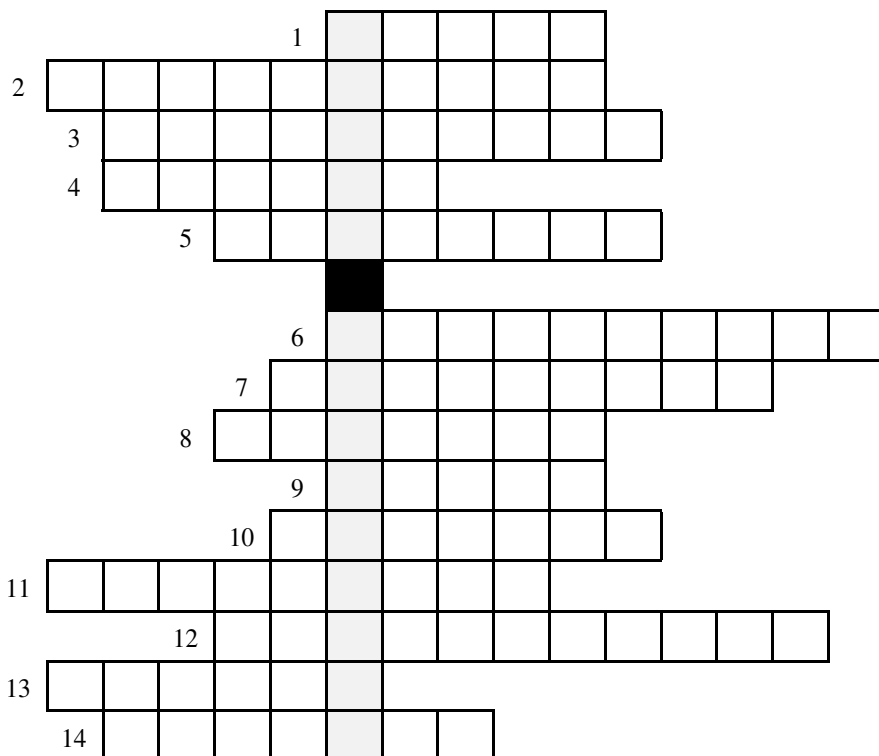
Megértette, hogy az ő életéért történt minden, hogy neki megbocsásson az Isten. Ahhoz pedig bizony áldozatra volt szükség

cserébe. A legszeretettebb, legkedvesebb bárányok vére volt az ára az ő bűnbocsánatának, hogy jó kapcsolatban lehessen Istennel.

Mennyire jó, hogy nekünk, mai gyerekeknek, nem kell ilyen árat fizetnünk, azért, hogy Isten megbocsásson. Hálásak lehetünk, hogy Jézus Krisztus olyan bárány, olyan tökéletes áldozat volt ott a kereszten, hogy már nincs szükség több "kis bégető" vérére, hogy Isten megbocsásson nekünk. Hiszen Jézus Krisztus lett az a bárány, aki

némán tűrte, hogy feláldozzák, bűntelen volt és mégis megbüntették, semmi rosszat nem tett és mégis föláldozták ott a kereszten. Mindezt pedig azért, hogy végleg kifizesse az árát a bűneinknek. Aron vett meg bennünket az Isten, először sok bárányt kellett feláldozni, aztán Jézus Krisztus lett az utolsó bárány, aki végleg kifizette az adósságot, értünk, hogy mi jó kapcsolatban, békességben lehessünk az Istennel. Ezt a békekötést, Istentől nyert bocsánatot ünnepljük Húsvétkor.

Megtudhatod, hogy mit ünneplünk még Húsvétkor, ha megfejted a rejtvényt.

1. Aki elárulta Jézust.
2. A keresztre feszítésre emlékezőnk ezen a napon.
3. Izrael fővárosa.
4. Vámszedő, aki fára mászott.
5. Ezen a napon templomba megyünk.
6. Sokat vitáztak Jézussal.
7. Ezen a tavon járt Jézus.
8. A keresztre feszítés helye.
9. A hitetlenkedő tanítvány.
10. Isten..... (bégető állata).
11. Egész éjjel itt imádkozott Jézus.
12. Virágvasárnap ráült Jézus.
13. Erre a napra támadt fel Jézus.
14. Ártatlanul elítélte Jézust.

Felhívások, közlemények

Egyházközösségünk ez év őszén ünnepli megalakulásának **60. évfordulóját.** E jeles jubileumról soros hírleveleinkben is szeretnénk jelentőségéhez méltóan megemlékezni. Kérjük ezért kedves testvéreinket, hogy akiknek közvetlen élményük, vagy például első kézből származó ismereteik, emlékeik vannak a megalakulásról, a gyülekezeti élet indulásáról, bontakozásáról, az ezzel kapcsolatos írásaikat, visszaemlékezéseiket, illetve birtokukban lévő fényképes vagy írásos dokumentumaikat közkinccsá tétel céljából juttassák el a lelkészi hivatalba. Legkorábban 2008. április 10-éig, legkésőbb szeptember 30-áig.

Hírleveleink színesebbé, tartalmasabbá tétele érdekében a gyülekezetből többen jelezték – a presbitérium álláspontjával megegyező – azon bensőséges óhajtásukat, hogy testvéreink írásai, hitvallásai nagyobb teret kapjanak. Az e cél elérése érdekében a hírlevelek szerkesztését megelőző hetekben az istentiszteleteken elhangzott felhívások azonban mindezidáig kevés eredménnyel jártak. E helyről is bátorítunk mindenkit, hogy amennyiben van mondanivalója, éljen ezzel a lehetőséggel. Senkit ne tartson vissza az, ha úgy érzi, nem „irodalmi színvonalon” fejezi ki mondanivalóját. A megnyilatkozás értékét ugyanis nem a műves megformálás, hanem az írás hordozta lelki tartalom jegyzi. Amennyiben pedig valaki névtelenségben kíván maradni, nincs akadálya annak, hogy írása monogrammal vagy jeligével legyen közölve.

Személyi jövedelemadójuk 1 + 1%-ának felajánlásával nemes célokat támogatnak azok, akik ezt a Magyarországi Református Egyház (technikai kód: 0066) és a Pro Ecclesia Budaörs Alapítvány (adószáma: 19182315-1-13) javára teszik meg. Kérjük kedves testvéreinket, minél többen éljenek a lehetőséggel. Annak érdekében, hogy a felajánlások eljussanak a kedvezményezettekhez, pontosan érvényesítsék az APEH útmutatóban az erre vonatkozó előírásokat.

Gyülekezeti csendeshetünket 2008. július 07. és július 13. között tartjuk, a neves magyar nyelvújító és irodalomszervező Kazinczy Ferenc szűkebb hazájában, a festői szépségű Zemplénben – a Széphalmon található Múzeumkert Panzióban.

Szeretettel várjuk kedves testvéreinket a csendeshétre, ahol a lelki feltöltés mellett szabadidős programokkal, kötetlen beszélgetésekkel testvéri közösségben tölthetnek el egy hetet kicsik és nagyok.

Részvételi díj: felnőtteknek 24.000,- Ft;
 fiataloknak 20.000,- Ft;
 gyermekeknek 12.000,- Ft.

További információk kaphatók:

- a lelkészi hivatalban Petőné Püski Ilonától (tel: 23/415-205)
- a tábor szervezőjétől, Varga Andrástól (tel: 20/921-1293)

Megújul, új köntösbe öltözik az alagsori gyülekezeti termünk. A húsvéti ünnepekre várhatóan befejeződnek a helyiség rekonstrukciós munkálatai. A felújítás során megtörtént a teljes nedvesség- és hőszigetelés, a padlózat burkolása, a fűtés és az elektromos hálózat korszerűsítése, a bútorzat, a lámpatestek cseréje, a festés és mázolás. E munkálatok következtében az ott tartandó hitéleti alkalmainkat az eddiginél sokkal kulturáltabb, a lelki áhítathoz méltóbb körülmények között bonyolíthatjuk le.

Ez úton is hálás köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, akik munkájukkal vagy más módon hozzájárultak vállalkozásunk sikeréhez.

A következő hetek főbb rendezvényei

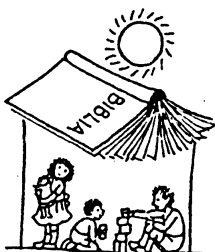
március 16.	16:00 Családi istentisztelet
április 27.	16:00 Családi istentisztelet
április 28-30.	18:30 Evangelizációs istentisztelet Isten igéjét hirdeti: Cselényi László
május 4.	16:00 Lendvai Károly férfikórus hangversenye
május 25.	16:00 Családi istentisztelet

Ünnepi gyülekezeti alkalmak

Március 16. Virágvasárnap	10.00 Istentisztelet
Március 17-20.	18.00 Bűnbánati Istentiszteletek
Március 21. Nagypéntek	10.00 Istentisztelet, passió 18.00 Istentisztelet
Március 23. Húsvétvasárnap	10.00 Úrvacsorás Istentisztelet
Március 24. Húsvéthétfő	10.00 Úrvacsorás Istentisztelet

(Kérésre beteg vagy idős testvéreinknek az Úrvacsorát házhoz visszük.)

Iskolai hittanórák

Herman Ottó Általános Iskola	hétfő 13:50
Kesjár Csaba Általános Iskola	csütörtök 13:15
Esze Tamás utcai Általános Iskola	szerda 13:40
Rózsa utcai Általános Iskola	csütörtök 14:30
Bleyer Jakab Általános Iskola	kedd 13:50
Mindszenty József Általános Iskola	órarend szerint, minden nap délelőtt

Állandó gyülekezeti alkalmak

Kedd	10:00 Istentisztelet a Kamaraerdei Idősek Otthonában (kéthetente)
Szerda	9:00 Nyugdíjas délelőtt
Csütörtök	18:00 Gyülekezeti bibliaóra
Péntek	15:30 Konfirmációi előkészítő 18:00 Ifjúsági bibliaóra 19:00 Bibliakör
Vasárnap	10:00 Istentisztelet 10:00 Gyermekeóra

Budaörsi Református Egyházközség
2040 Budaörs, Clementis L. u. 5.
Tel/fax: (23) 415 205
Internet: <http://www.refbudaors.hu>
e-mail: gyulekezet@refbudaors.hu

Szerkesztő:
Györgyjakab Endre
Felelős kiadó:
Petőné Püski Ilona
Tördelés:
Homonnay-Beke Enikő